

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

číslo 30 - prosinec 2004

PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

Čerti letos opravdu řádili,
žádný dareba jim neunikl

POTŘICÁTÉ...

Je to tak, máme před sebou opravdu třicáté číslo našeho školního časopisu. Skoro by to byl důvod k malé oslavě, ale před námi jsou prázdniny a hlavně Vánoce, takže oslavu si necháme, až budeme vydávat padesátku nebo raději rovnou stovku.

Určitě jste si všimli, jak krásný stromeček letos ve škole máme, takový jsme určitě ještě neměli. Teď jde jen o to, zda se pod ním objeví i nějaké dárky, kterými chcete udělat radost svým kamarádům a kamarádkám. S tím už ale redakce nic nenadělá, to je zcela na vás. Pokud pod stromečkem dárky budou, určitě se včas dostanou do těch správných rukou.

Taky školu máme vánočně vyzdobenou, nám se moc líbí, ale smutné je, že někteří by raději viděli strohé chodby a schodiště, a proto každý den kousek té výzdoby někde utrhnou a zničí. Asi nemají rádi Vánoce.

Přejeme vám krásné a spokojené Vánoce plné radosti, štěstí a klidu.

Redakce

AKCE A UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- **20. prosince 2004** Filmové představení
1. stupeň - Medvědí bratři
2. stupeň - Trója
- **22. prosince 2004** Třídní besídky
- **23. 12. 2004 – 2. 1. 2005** Vánoční prázdniny
- **31. ledna 2005** Pololetní vysvědčení
- **4. února 2005** Pololetní prázdniny

PUCLÍKOVA ŠUŠKÁRNA

- V 8.C straší!!! Tedy né žákům ani učitelům, ale tak nějak celkově. Dějí se prostě věci neuvěřitelné - například v hodině výtvarné výchovy samo od sebe spadne ze zdi umyvadlo, roztříští se na tisíc kusů a to všechno v době, kdy u umyvadla ani v těsné blízkosti nikdo není. Asi největší šok z celé události měla paní učitelka Matoušková, která nejspíš pojala podezření, že do Čech přišlo zemětřesení.
- A znovu 8.C – tentokrát v hodině českého jazyka. Paní učitelka Zelenková si při výkladu jako obvykle sedla na roh jedné z lavic, jenže tentokrát obstarožní školní nábytek nevydržel (nebo že by napomohli škodolibí žáci povolením šroubků?), deska na lavici se utrhla a paní učitelka najednou místo na lavici hačala na zemi. Při zmíněné události hrozily vážné zdravotní komplikace – né že by si paní učitelka ublížila, ale chvíli to vypadalo, že se celá 8.C udusí. Smíchy.
- Skutečně „horkou“ chvíli zažili nedávno žáci a učitelé, kteří sídlí na přístavbě naší školy na Tyršově ulici. Z důvodu technické závady na elektrické instalaci se začalo kouřit ze dvou televizorů v prostředním patře budovy. Dýmu rychle přibývalo, ale naštěstí se podařilo doutnající přístroje včas odstranit a děti z těchto tříd přemístit do prostor, kde se dalo dýchat. K požáru nakonec nedošlo, jen několik přístrojů bylo třeba opravit a některé bohužel i nadobro vyhodit.
- Na závěr Šuškárný úpěnlivá prosba 9.C k Ježíškovi: „Milý Ježíšku, buď tak hodný a naděl pod stromeček něco moc hezkého panu učiteli Liedermannovi, co by ho zabavilo, protože jestli to takhle půjde dál, tak nás do konce roku úplně zničí.“ Puclík se přimlouvá – co takhle třeba elektrický vláček?

V sobotu dne 27. listopadu 2004 uspořádal Dům dětí a mládeže Jihlava již 13. ročník pěvecké a instrumentální soutěžní přehlídky hudebních žánrů „Jihlavský slavík“. Tato hudebně soutěžní přehlídka se konala v sále Divadla na Kopečku v Jihlavě.

Smyslem soutěže je vyhledávat a veřejně prezentovat dětské a mladé talenty, dát prostor pro rozvoj jejich tvorby a umožnit jim soutěžní konfrontaci. Hudební soutěže se mohou každoročně zúčastnit děti, mládež a dospělí, kteří se muzikou zabývají amatérsky.

Také naše škola měla svého reprezentanta v nejpočetněji zastoupené kategorii JB (tj. ročník 1993-1990). Byl jím **Libor Skryja**, žák třídy 7.B, který vystoupil se dvěma skladbami. První z nich byla píseň Věry Martinové - Ó pane náš, druhou pak skladba Bány Basikové - Veni Domine. Obě soutěžní písně Libor zazpíval nádherně a u širokého publika sklídl velký aplaus! Také porota ocenila jeho výkon a udělila Liborovi čestné uznání.

Libore, BLAHOPŘEJEME a držíme palce pro další ročníky pěvecké soutěže!!!

Mgr. Renata Slámová

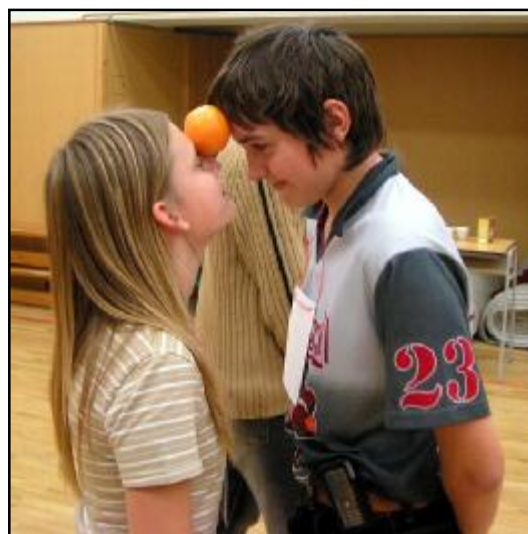
TROSEČNÍCI SE OPĚT SEŠLI

aneb SUPERPÁTEK

Žáci 8. ročníku naší školy se opět ocitli v roli „Trosečníků“, kteří hledají správnou cestu životem. Navázali tak na dvoudenní zážitkový pobyt v dětském táboře v Zubří, jenž proběhl na jaře letošního roku. Žáci si tentokrát připravili téměř vše sami - namalovali plakáty, vytiskli pozvánky, zajistili hudební aparaturu a nachystali posezení v tělocvičně naší školy. Zapojili se i rodiče, kteří dětem pomohli s přípravou občerstvení.

Všichni se snažili, aby se odpoledne vydařilo a také se jim to povedlo. Žáci soutěžili, malovali, hráli různé hry a samozřejmě došlo i na tanec. Po vyhlášení vítězů byli odměněni všichni, neboť společnými silami přispěli k tomu, že TO BYLO SUPER!

Mgr. Hana Knapčoková, Mgr. Jaroslava Hnízdilová

DOPIS, KTERÝ NÁS POTĚŠIL...

V Puclíkově elektronické schránce (puclik@nmnm.cz) se jednoho listopadového rána objevil následující dopis. Moc nás potěšil, a protože jeho autorku mnozí z vás znáte, chceme se s vámi o něj podělit.

Ahojky puclíci,

je opět jeden z večerů, který trávím s naším školním časopisem, a opět přiznávám, že je to skvěle strávený čas. Jen tak dál, jste skvělí, humorní, i když někdy zvědaví až pod kůži. Již dnes se těším na další číslo. Vím, že bude předvánoční, a tak bych ráda využila této možnosti a vašim prostřednictvím vánočně pozdravila všechny děti, pedagogy a zaměstnance školy.

PŘEJI VÁM VŠEM HODNĚ POHODY, ÚSMĚVU A HUMORU.

Mgr. Jana Kučerová

Vyzvídali jsme...

...tentokrát u paní učitelky Janíčkové

Jaký byl váš oblíbený předmět na základní a který na střední škole?

No, milovala jsem přestávky – to je snad jasné, jinak určitě přírodopis, později biologii. A na základce ještě většinu výchovy (Tv, Hv, Vv).

Kam se chystáte na Silvestra?

Ještě nevím.

Jaké jídlo máte nejraději a které naopak vůbec nemusíte?

Tak s touhle otázkou si rozumím, neboť jsem „žrout nejnepříjemnější“. Já sním úplně všechno, hlavně potřebuju neustálý přísun. Miluji vše nezdravé (vepřo – knedlo – zelo), naopak nemám ráda rajskou a dršťkovou polévku, čočku a hrachovou kaši.

Jaké jsou vaše oblíbené barvy?

V barvách jsem náladová, ale nejspíš můžu v jakýchkoliv odstínech je pro mě máte ale hlavně modrou.

Jak dlouho pracujete na této škole?

Od června roku 1998.

Jaký byl váš nejkurióznější dárek?

Asi to byl narozeninový dort vytvořený ze zbytku táborové kuchyně, ozdobený lepidlem místo šlehačky. Samo o sobě to vyrazilo dech, ale nic proti tomu, když nastalo mohutné povzbuzování, že to musím ještě alespoň ochutnat. Jinak dárky ráda dostávám i dávám a držím se přísloví „darovanému koni na zuby nehleď“.

Jaká třída vám v poslední době leze na nervy?

Poslední dobou masíruje mé nervy 9.C. Né snad nepatřičným chováním, ale ty znalosti! A proto vzkaz: „Už se začněte, safra, učit! Hlavně pánové!!!“

Rozhovor připravila Anna Kuběnová, 9.C

V letošním školním roce vyhlásilo občanské sdružení Rodiče proti drogám už druhý ročník soutěže, ve které se děti literární, výtvarnou a audiovizuální formou zapojují do boje proti drogám. Motto tohoto ročníku bylo

HLEDÁME

BLANICKÉ RYTÍŘE

NOVODOBÉ NEOHROŽENÉ BOJOVNÍKY PROTI DROGÁM

Akce se zúčastnilo na 60 škol z celé České republiky a děti, které se do soutěže přihlášily, hledaly kolem sebe osobnosti, kterým věří a které s nimi obětavě tráví svůj volný čas. Ze zaslaných příspěvků výbor sdružení vybral ty nejlepší podle věkových kategorií a formy zpracování.

Stejně jako v loňském roce udělilo sdružení tři hlavní ceny a ceny Sympatie. V celorepublikové konkurenci se žáci naší školy určitě neztratili:

- ve výtvarné soutěži v kategorii do dvanácti let se na **1. místě** umístil **Adam Grepl**,
- v literární soutěži v kategorii do třinácti let se na **1. místě** umístila **Hana Knapčoková**,
- v audiovizuální práci v kategorii nad 13 let se na **3. místě** umístila **Lucie Poláčková**,
- **cenu Sympatie** si odnesly ještě **Kristýna Zobačová a Petra Trojanová**.

Věcné ceny všem předali zástupci sdružení Rodiče proti drogám 10. prosince 2004 v Městské knihovně v Praze 1 na Dni proti drogám. Akce proběhla pod záštitou 1. místopředsedy Senátu pana Přemysla Sobotky a radního města Prahy pana Igora Němce.

Tečku za tímto slavnostním setkáním učinila poprocková hudební skupina Rachel, kterou vidíte na našem snímku společně se skupinkou úspěšných žáků naší školy, kteří se dokázali se svými soutěžními pracemi v republikové konkurenci tak dobře umístit.

Pro pětici oceněných však ještě den nekončil. Jejich první kroky vedly na Staroměstské náměstí, které na ně svojí výzdobou neomylně dýchlo atmosférou blížících se Vánoc.

S blížícím se polednem se začala ozývat i hladová břicha, a tak na celé čáře zvítězily hranolky a cola. Další zastávkou pak byla socha svatého Václava na Václavském náměstí.

Ani to však ještě nebylo všechno. Pomyslnou třešničkou na dortu byla výstava nesoucí název „Mořský svět“. Uprostřed Prahy se tak všichni rázem ocitli v podmořském světě plném žraloků, murén, perutýnů, mořských ježků, krevet, humrů, krabů, korálů a sasanek z těch nejexotičtějších koutů světa - Srí Lanky, Indonésie, Brazílie či USA. V padesáti akváriích, kde je přes 75 000 litrů speciálně upravené mořské vody, se představilo přes tři sta druhů ryb.

Na Výstavišti, kde se akvária nachází, si nešlo neprohlédnout „spící“ Křížkovu fontánu a nepřehlédnutelnou stavbu ve tvaru pyramidy - Goja Music Hall – divadlo hudby – kulturní stánek, kde se v současné době hrají dva muzikály: Les Misérables neboli Bídníci a Miss Saigon.

Po celodenním putování „výletníky“ dopravilo metro na hlavní nádraží, kde vyměnili dopravní prostředek – přestoupili do vlaku a hurá domů. Všem, kteří reprezentovali školu, patří poděkování a těm ostatním nabídka na příští rok, kdy se bude vyhlašovat už třetí ročník této soutěže.

Mgr. Pavlína Poláčková

Vánoce se kvapem blíží, a proto jsme se zeptali několika učitelů, jak se na nejkrásnější svátky v roce chystají.

Vánoční anketa

Paní učitelka Plevová

V současné době nijak. Mám z toho nervy. Jinak cukroví nepeču, protože Vánoce budu trávit u rodičů. Jen se postarám o výzdobu bytu. Hlavně si budu užívat klidu a připravovat se na Silvestra.

Paní učitelka Košíková

Cukroví máme napečeno a také již skoro snědno. Stromeček roste ještě v lese, ať se hrůzou třese, stejně ho můj muž odnese.

Paní sekretářka Švaříčková

Nic nepřeháním, mám upečeno několik druhů cukroví, které mi rodina běžně konzumuje. Uklízím průběžně, tudíž jde všechno bez problémů. Stejně se ale nejvíc těším na to, jak budu pěstovat gaučink.

Paní učitelka Zdražilová

Zatím se celá rodina léčíme ze střevní chřipky. Pečeme cukroví, hlavně děti pomáhají, nakupujeme poslední dárky, uklízíme, vyrábíme výzdobu. Nejvíce se těší náš nejmenší Vojta, ale já už se taky moc těším na tajemné kouzlo

vánoční noci a radostnou atmosféru vánočních svátků.

Pan učitel Smékal

Všechny starosti, které se týkají Vánoc, hodím na manželku. Budu si kupovat nové lyže a po dlouhé době budu shánět živý stromeček.

Paní učitelka Knapčoková

Na Vánoce už se doma všichni těšíme. Já na klid a pohodu a moje děti na dárky, ale nejvíc dárků asi dostane náš pejsek, protože je ze všech členů rodiny nejhodnější.

Paní učitelka Pokorná

Pečeme cukroví, ale letos nevím, jak to stihneme. S úklidem to nějak nepřeháníme. Silvestra budu slavit doma v rodinném kruhu.

Pan učitel Liedermann

Živý stromeček nesháním, protože jsem rád, že žiji sám. Silvestra neslavím. Zimní sporty – mám rád všechny, hlavně gauč.

Anketu zpracovala Lucie Uhlířová a Iveta Jurovátá, 9. C

Kryštof Pavel Borovička mezi piráty

...NOVÉ PŘÍBĚHY PŘEDKA PANA BOROVÍČKY

Po pohřbu mého otce jsme se nalodili na loď mého strýce a vypluli jsme směrem k Sicílii. Na hradě mého strýce jsme strávili několik měsíců. Studium v jeho knihovně trvalo dlouhou dobu. Objevil jsem zde i krásnou mapu, která byla plná příšer, draků a mořských oblud. Ukazovala mapu Anglie a ostrov Island. Na západě od Islandu však byla zakreslena obrovská pevnina. Byl tam i obrovský ostrov, který byl nazván Greenland – Zelená země (dnešní Grónsko – pozn. překladatele).

Mapa byla vytvořena barbarským náčelníkem ze severu - nějakým Olafem ukrutným, který zřejmě žil před 200 lety. Zřejmě to byl jen výplod fantazie nějakého barbara, který vypil mnoho rumu. Přesto mi její podoba utkvěla pevně v mysli.

Začal jsem se zapojovat do strýcových obchodů s obilím. Po několika týdnech mi strýc svěřil dvě obchodní lodě s nákladem. Měl jsem je odvézt do přístavu ve Španělsku – do Malagy. Bude to nebezpečná cesta, protože se moře jen hemží korzáry a piráty, kteří neušetří nikoho a všechny lodě potopí.

Lodě s obilím byly velice silně vyzbrojeny děly a celá posádka byla dobře ozbrojena. Cesta vedla přes celé Středozemní moře a právě piráti ze Sicílie a Malty jsou nejobávanějšími na celém světě.

Byli jsme na cestě již třetí den a břehy Španělska byly na dohled. Brzy ráno nás napadlo pět pirátských lodí a celý náš náklad jim padl do ruky. Z celé posádky nechali piráti naživu jenom mě.

Okamžitě poslali zprávu mému strýci se žádostí o výkupné. Bohužel cestou na Sicílii se jejich loď potopila a celá posádka zahynula, ale to jsme se dozvěděli až mnohem později. Náčelník pirátů byl těžce nemocný a moje lékařské umění mu zachránilo život. Tato služba zachránila život i mně. Piráti mě přijali mezi sebe jako lékaře a já se stal korzárem.

Mgr. Petr Smékal

V úterý 14. 12. 2004 se v kulturním domě uskutečnila tradiční předvánoční diskotéka, kterou redakce Puclíka organizuje pro naše žáky už několik let.

Vánoční

DISKOTÉKA

naposled

Důvod, proč se redakce před lety rozhodla tuto akci připravit, je prostý – blíží se Vánoce, atmosféra se stává svátečnější, tak proč si těch několik dnů, který zbývají do vánočních prázdnin, nezpestřit třeba trochou hezké muziky, tance a soutěží. Vždyť je to jedna z mála příležitostí, kdy se mohou kolektivy tříd sejít jinde než v obyčejné školní třídě, poklábosit mezi sebou i se svými třídními učiteli, zařadit si na tanečním parketu nebo při nějaké soutěži, zkrátka pobavit se.

Možná se to nezdá, ale příprava takové diskotéky, která je navíc zpestřena několika soutěžemi, je docela náročná věc. Je třeba zajistit pronájem sálu

v kulturním domě (což je celkem problém, protože kulturní dům je v tomto předvánočním čase obsazen prakticky denně), domluvit propůjčení zvukové kabiny i s potřebnou aparaturou, aby bylo možné pouštět hudbu a celou akci pomocí mikrofónů uvádět, vymyslet soutěže, připravit pro ně rekvizity, nakoupit ceny pro výherce, požádat několik učitelů, zda by nepomohli redakci se zajištěním pořadatelské služby... Zkrátka je toho docela dost – stojí to tedy spoustu času i peněz.

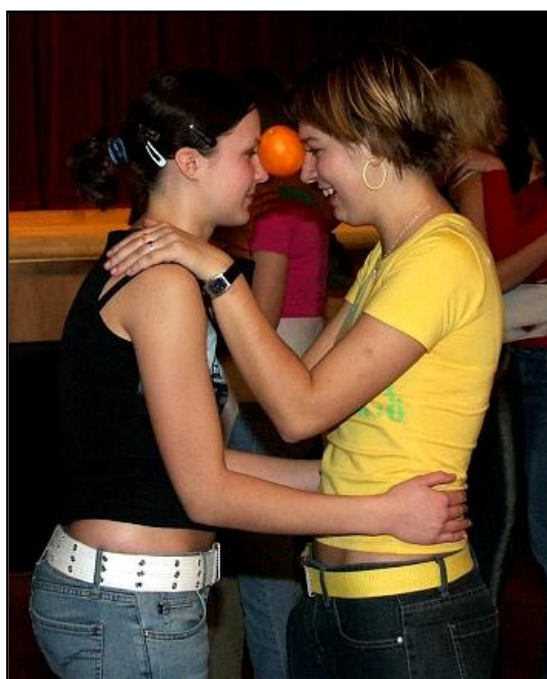
Ale to všechno se dá překonat, hlavní věc je, že je nakonec vše připravené a diskotéka může začít. Tedy mohla by – až na jeden malý detail – v sále chybět ti, pro které se tohle všechno dělá. No – tak docela pusto v sále nebylo, asi 70 žáků z druhého stupně si přišlo zařadit a pobavit se. Jenže naše škola má na druhém stupni žáků celkem 339!!! Přišla jich tedy asi pětina. A schválně – tipnete si, kolik letos přišlo na

šlo na diskotéku třídních učitelů (když nebudeme počítat ty, kteří pomáhali redakci s organizací)? Ani jeden!

A tak se zcela logicky naskytá otázka – proč náročně a drazé připravovat něco, o co vlastně není moc zájem? Tuhle otázku si pochopitelně položila i naše redakce a taky si na ni hned odpověděla. Nedá se nic dělat, o akce tohoto typu většina žáků druhého stupně nestojí, závěr je tedy jasný - vánoční diskotéka v roce 2004 byla poslední, kterou redakce Puclíka připravila. Kdoví – možná podobný osud potká i další už zavedenou a tradiční akci, kterou naše redakce pořádá – volbu MISS 1. ZŠ.

Přesto bychom chtěli poděkovat všem žákům i učitelům, kteří letos i v minulých letech přišli a na vánoční diskošce se pobavili. Jmenovitě bychom chtěli poděkovat panu řediteli Ondráčkovi za podporu i zajištění sálu v kulturním domě, paní učitelce Hnízdilové a Zelenkové za uvádění celé akce, panu učiteli Hnízdilovi, paní učitelce Košíkové a paní sekretářce Šavaříčkové za zajištění pořadatelské služby a pomoc s organizací. Zapomenout nelze ani na paní učitelku Buchtovou, která pomáhala ve zvukové kabině. Vám všem srdečné díky!

Za redakci časopisu Puclík Zdeněk Havlík

- - - - TVOŘIVÁ DÍLNA - - - -

Ve středu 1. prosince 2004 se kreslárna naší školy proměnila v jednu velkou tvořivou dílnu. A co že se to konalo? No přece žáci čtvrtých a pátých ročníků malovali obrázky, ale ne jen tak ledajaké. Všichni dostali keramický kachlík a na každém pak už bylo, jak s ním naloží. Pod šikovnýma rukama dětí a za odborného vedení paní Matouškové se na obrázcích objevila zvířátka, květiny, ale třeba i veselé domečky. Snaha, soustředění a touha vytvořit pěkný dárek pro své blízké k blížícím se vánočním svátkům byla patrná v očích všech malých malířů i malířek.

Mgr. Pavlína Poláčková

V týdnu od 22. do 26. listopadu 2004 probíhaly na přístavbě Dny otevřených dveří. Akce určená především budoucím školákům a jejich rodičům přilákala spoustu zájemců. Od pondělka se v prvních třídách střídali předškoláci ze všech novoměstských mateřských škol se svými učitelkami.

Co už umí PRVNÁČCI

Dny otevřených dveří pro budoucí školáky a jejich rodiče

Všichni měli možnost nahlédnout do práce prvních tříd, ve kterých vyučuje paní učitelka Machová a paní učitelka Šebková. Prvnáčekové ukázali, co všechno už dovedou. Četlo se, počítalo a děti

z mateřských škol vyráběly i drobné výrobky z kartonu a barevného papíru. Dárky pro budoucí školáky připravili také žáci čtvrtých a pátých tříd. Malí návštěvníci měli možnost prohlédnout si celou školu a moc se jim u nás líbilo.

Ve čtvrtek odpoledne připravily paní učitelky prvních ročníků se svými žáky ukázkovou hodinu určenou především rodičům budoucích školáků a jejich dětem. Co už umí prvňáčci na naší škole? Už umí číst. Perfektně zvládli všechna písmena velké tiskací abecedy, takže už umí číst slova, věty i pohádky. Stačí se rozhlédnout po

třídě a zjistíte, že všichni tato písmenka umí nejen přečíst, ale i zapsat. Zbývá doučit se malé kamarády - malou tiskací abecedu a zvládneme přečíst úplně všechno. Děti předvedly opravdu vydařenou hodinu. Rodiče budoucích prvňáčků potom měli možnost zeptat se vyučujících na všechny otázky týkající se vstupu dětí do školy.

Naše škola připravuje i další akce pro budoucí školáky. První z nich se konala 9. prosince 2004 a další bude následovat 20. ledna 2005. Těšíme se, že si opět zahrajeme na školu s budoucími prvňáčky a jejich rodiči.

Mgr. Ivana Fousková

Mikulášská nadílka

V předvečer svátku svatého Mikuláše – tedy 5. prosince můžete potkat snad v každém městě i vesnici známou trojici, kterou tvoří Mikuláš - důstojný starý pán s dlouhým bílým plnovousem, rozverný čert a překrásný anděl. Tento obyčej přežil staletí, je stále velmi oblíbený a skoro nikdo na něj dnes nezapomene.

Mikuláš s dvěma čerty si letos pospíšili a dali si dostaveníčko již dříve. Osobně přivítali všechny zájemce už 2. prosince na přístavbě naší školy, kde se nadělovalo. Nebyla to ale obyčejná nadílka –

děti si totiž nadělovaly samy. Za pomoci učitelek prvního stupně, ale i šikovných maminek a tatínků vyráběly slaměné ozdoby.

Dvě třídy a chodba se proměnily v jednu velkou improvizovanou dílnu a bylo z čeho vybírat. Ten, kdo byl opravdu

šikovný, si mohl domů odnést až 13 druhů různých ozdob ze slámy. Blížící se vánoční atmosféru umocňoval stromeček nazdobený právě slaměnými ozdobami a dokreslovaly ji i melodie koled linoucí se celou budovou.

Při odchodu každý ještě dostal od Mikuláše na cestu jeden zlatý čokoládový penízek. A proč zrovna ten? No proto, že dávná legenda vypráví, že to byl právě štědrý a dobrotivý Mikuláš, který pomohl jistému muži. Ten muž se zadlužil natolik, že hrozilo, že bude muset prodat své tři dcery do nevěstince. Když se o tom dozvěděl Mikuláš, vhazoval otevřeným oknem do ložnice dívek tři noci za sebou peníze, které stačily nejen na dluhy, ale ještě zbylo na věno.

Definitivně se s dětmi rozloučil čert, který každému ještě předal další, prozaický úsměv zdobící dětské tváře a hojná účast

tím čtvrtý díl Malé encyklopedie lidových zvyků. Krásný (150 žáků) byly odměnou všem, kteří akci připravili.

Mgr. Pavlína Poláčková

V říjnu putovaly páté ročníky pouze v rámci kraje Vysočina, tentokrát se ale vydaly za hranice kraje, ba co víc, dokonce se dostaly až do vesmíru. Nevěříte? Přesvědčte se sami.

První zastávkou bylo slavkovské bojiště, přesněji řečeno **Mohyla míru**, která stojí na Prackém kopci v nadmořské výšce 325 metrů a je vzdálena asi 13 kilometrů jihovýchodně od Brna. 2. prosince roku 1805 zde došlo k rozhodující bitvě, která je známá pod názvem **Bitva tří císařů**.

A kdo že se tu utkal? Vojska ruská a rakouská na straně jedné, na straně druhé potom Francouzi. Díky taktice a za velké pomoci počasí zvítězila nad obrovskou převahou francouzská vojska v čele se samotným Napoleonem.

Mohyla míru jako památník této bitvy je pozdně secesní stavba. Jedná se o čtyřhrannou jednopodlažní budovu s věžovitým vrcholem, která je vysoká 26 metrů.

Pod památníkem je ossarium (úložiště kostí), do kterého se i dnes, skoro po 200 letech ukládají nalezené pozůstatky padlých vojáků. Přímo v Mohyle je ojedinělá akustika – když budete stát v úhlopříčných rozích a budete šeptat, nádherně se uslyšíte i přesto, že kolem vás si budou všichni nahlas povídat.

Druhou zastávkou bylo planetárium v Brně.

Brno leží na soutoku řek Svitavy a Svratky v nadmořské výšce 216 m a co do počtu obyvatel (390 tisíc) je druhým největším městem České republiky.

Na Kraví hoře se nachází Hvězdárna a planetárium Mikuláše Koperníka. V sále o průměru 17,5 metru všichni pozorně sledovali pořad o Slunci, Měsíci, planetách sluneční soustavy, ale i o prvních lidech na Měsíci. Nad hlavami všech se rozprostírala sametově černá hvězdná obloha se spoustou hvězd, hvězdiček a souhvězdí.

Mgr. Pavlína Poláčková

Svatomartinské rohlíky

S jedenáctým listopadem se pojí známá pranostika: „Svatý Martin přijede na bílém koni“ - tedy začne sněžit. Méně se již ví, že svátek svatého Martina byl na venkově tradičním dnem, kdy čeled' opouštěla sjednanou službu, dostávala mzdu za uplynulý rok, hledala si nového hospodáře, nebo prodlužovala dohodu se stávajícím. V ten den se konaly posvícenské hody - pekla se martinská husa a svatomartinské pečivo - rohlíky.

Této pozapomenuté tradice využil kolektiv učitelek 1. stupně a ve čtvrtek 11. listopadu 2004 se v jídelně naší školy sešlo na 150 dětí, z nichž některé s sebou vzaly své rodiče i prarodiče, a s vervou se pustily do pečení rohlíků. Každé z dětí dostalo svůj díl těsta, do kterého dalo makovou náplň, pěkně smotalo, upravilo do tvaru malého rohlíčku a s kouskem pečícího papíru, na kterém mělo svoji značku, položilo na připravený plech. Pak už jen stačilo potřít vejčkem a čekat, než se rohlíček upeče.

V tomto mezidobí si za asistence vychovatelek školní družiny děti vyrobily malé papírové taštičky a vybarvily připravený obrázek. Pak už jen nedočkavě čekaly na své výtvary. Na cestu domů ještě dostaly další díl malé encyklopedie lidových zvyků a obyčejů - jednalo se totiž již o třetí část projektu „Lidové zvyky a obyčeje aneb jak kvalitně vyplnit volný čas dětí“.

Mgr. Pavlína Poláčková

--- VÝSLEDKY SOUTĚŽE ---

V minulém čísle jsme vyhlásili výtvarnou soutěž pro žáky 1.-5. ročníku, jejímž hlavním tématem byli pohádkoví draci. Podmínkou bylo, že obrázek bude vlastní tvorbou - aby nebyl obkreslen z žádné knihy ani časopisu.

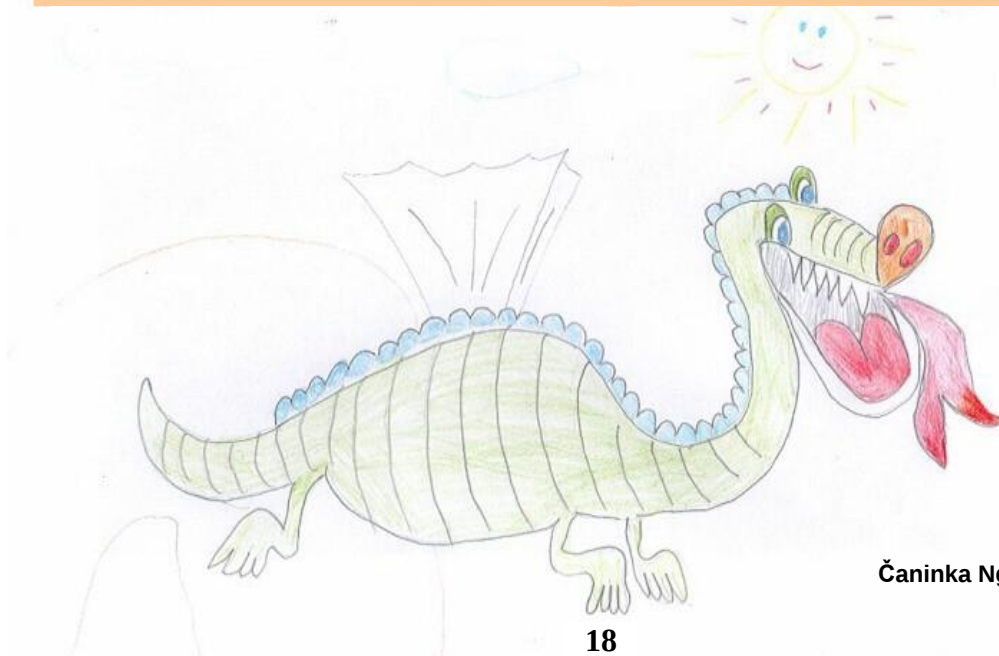
Sešla se nám celá hromada obrázků - celkem 103. Jistě pochopíte, že z takové spousty krásných obrázků měla porota pořádně zamotanou hlavu, protože ocenit mohla opravdu jen ty nejlepší výtvořky.

Nakonec bylo rozhodnuto, že **nebude stanoveno žádné pořadí**, ale určí se pouze seznam těch malířů a malířek, jejichž obrázky se nám zdály nejzdařilejší. Tyto obrázky jsou již delší čas vystaveny na internetových stránkách naší školy, kde si je může každý prohlédnout. Několik zdařilých draků najdete i na těchto dvou stránkách našeho časopisu.

Odměnu za zdařilý obrázek tedy od redakce dostanou:

Josef Kadlec	1.A	Michal Kocanda	3.A
Dominik Bervid	2.A	Amálka Drimlová	3.A
Kateřina Novotná	2.A	Andrea Peřinová	4.B
Tomáš Pleva	2.A	Milan Dočkal	5.B
Jana Knapčoková	2.A	Kateřina Houserová	5.B
Martina Šikulová	2.A	Veronika Bednářová	5.B
Čaninka Nguienová	2.B	Aneta Vaníčková	5.B
Bára Jenerálová	2.B	Aneta Vondrušková	5.C
Michaela Babejová	3.A	Veronika Pollaková	5.C

NAKRESLETE POHÁDKOVÉHO DRAKA

Čaninka Nguienová

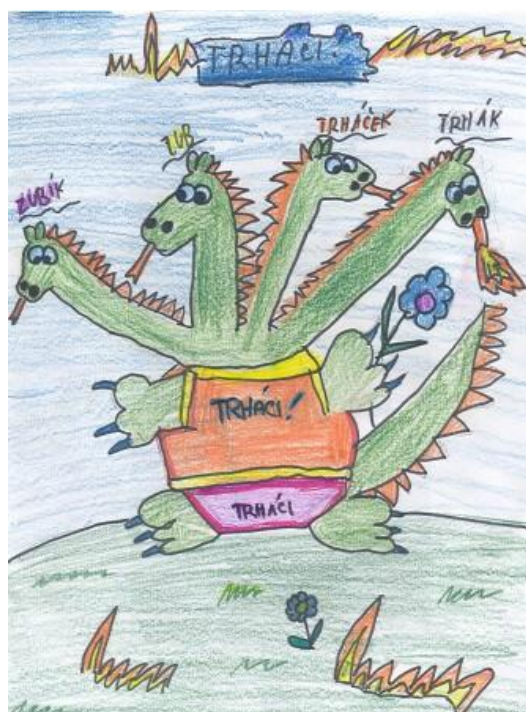

Kateřina Houserová

Milan Dočkal

Martina Šikulová

Aneta Vaníčková

Andrea Peřinová

ADVENTNÍ KONCERTY

v České televizi

K předvánočnímu vysílání České televize patří již od roku 1991 Adventní koncerty mající dobročinný charakter. Význam těchto akcí je zcela zřejmý – za pomoci televizních diváků získat finanční prostředky pro ty, kteří je potřebují, ať už se jedná o nemocné děti, seniory nebo jinak handicapované spoluobčany.

Pořadem již od roku 1991 provází Táňa Fišerová, Marta Kubišová a Jan Kačer a i koncerty jsou tradičně vysílány z Břevnovského kláštera, chrámu sv. Petra a Pavla na Vyšehradě, z kostela Všechny svatých na Pražském hradě a z chrámu sv. Mikuláše na Malé Straně v Praze.

Od roku 1991 do roku 2003 se v rámci koncertů vybralo celkem 76 750 930 korun, finanční prostředky byly rozděleny a putovaly do míst, kde jich bylo nejvíce potřeba. O tom, jak byly využity, se diváci každoročně mohli sami přesvědčit, protože Česká televize navštívila všechna místa, kam peníze šly, a natočila dokument o jejich využití.

I žáci naší školy již několikrát rok za sebou přispívají na konto Adventních koncertů. V hodinách slohu a literární výchovy mají možnost diskutovat o smyslu a významu těchto akcí a sami se rozhodují, zda přispějí - jejich příspěvky jsou tedy zcela dobrovolné. Ani letošní rok nebyl výjimkou a děti podpořily třetí Adventní koncert, jehož finance budou směřovat do střediska Blanka v Písku, které poskytuje zdravotní péči seniorům a lidem postiženým Alzheimerovou chorobou.

Do akce se zapojily následující třídy i se svými třídními učitelkami:

4.B	330,-	Kč
5.A	401,50-	Kč
5.B	700,-	Kč
5.C	220,-	Kč
5.D	370,-	Kč

Všem, kteří přispěli, nezbyvá než poděkovat a popřát jim, aby se nikdy v životě nedostali do situace, kdy i oni budou závislí na cizí pomoci, a kdyby přece jenom, tak aby se našel někdo, kdo jim podá pomocnou ruku tak, jak oni ji podali nyní. Zvláštní poděkování si pak určitě zaslouží žáci 5.B výši svého příspěvku.

Mgr. Pavlína Poláčková

PUCLÍK

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 30 – prosinec 2004

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Ivana Fousková
Gabriela Buchtová, Anna Kuběnová, Iveta Jurovátá, Lucie Uhlířová, Andrea Šikulová
Petra Srnská, Eliška Kuběnová, Dita Niesnerová, Jan Fousek, Josef Tulis

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

Číslo 30 vyšlo 20. prosince 2004 v nákladu 35 výtisků